

yeryüzü günlüğü

18 Mart 2006, Uğur Altunay

Irak direniyor... "Haydut Devlet" ABD, Irak'ta kadınların, bebeklerin üzerine bomba yağdırıyor...

Irak halkı işgale direniyor. ABD, işgal ettiği Irak'ta tüm dünyanın sessizliği önünde kan dökmeye devam ediyor.

Irak bizim vicdanımızdır. Sessiz kalmayalım. Ölenler biz, bizim çocuklarımız ve kadınlarımız olabilir. Bugün Irak'a sessiz kalırsak, sıra İran'a, Suriye'ye ve bize gelecek. Savaşa ve sömürüye hayır!

Yayımlanmasını istediğiniz ürünlerinizi ugur.altunay@deu.edu.tr adresine gönderebilirsiniz.

Kaynaklar yolu, Buca, 17 Mart 2006 (Fotograf: Uğur Altunay)

yıllar önce yine ziyaret ettiğimiz okuldaki değişiklikleri görmek, hem de elimizde birikmiş ve artık kullanmadığımız ama onların işine yarayabilecek bazı materyalleri kullanırlar diye bırakmak.

Giderken öncelikle gelen ilkyazın güzelliklerini gördük. Kırları dağ laleleri kaplamıştı. Uzaktan gelincik sandığımız çiçeklere yaklaşıncaya, kalın petallerinden, dağ laleleri olduğunu anladık. Kırmızının yanı sıra beyaz, pembe ve mor dağ laleleri iç içeydi.

Derken Yıldız Mahallesi'ne vardık. Yıldız Mahallesi, kağıt üstünde bir mahalle, ama aslında bağlı olduğu Kaynaklar Beldesi'ne ben diyeyim beş siz deyin on kilometre uzaklıkta. Geniş ve düz bir alana yayılan mahallenin verimli toprakları var.

Okulun, müdür dahil olmak üzere üç öğretmeni var. Öğrenciler birleştirilmiş sınıflarda öğrenim görüyorlar. Biz vardığımızda okulda temizlik vardı. Öğretmenler ve öğrenciler elele vermişler, okulun her yanını temizliyordular. Okulun herhangi bir hizmetlisi olmadığından, eğitim dışındaki işleri de öğretmenler tarafından yürütülüyor. Yani sekreterlik, temizlik işleri de öğretmenlerin üstünde. Ekip halinde büyük bir özveriyle çalışıyorlar.

Öğrencilere gelince, konukların varlığı onları çok heyecanlandırırdı. Fotoğraf makinesini görünce, hepsi üşüştü ve fotoğraf çekilmek istediler. Birçoğu etrafımızda dolanıp becerilerini göstermeye çalışıyordu. Okumayı söken birinci sınıf öğrencileri ne kadar

okuyabildiklerini göstermeye çalışıyorlardı. Üst sınıflar ise ilgiyle izliyor ve şu anda anımsayamadığım birçok soru soruyorlardı.

Öğrencilerin üniformaları altından görülen giysileri son derece kötüydü. Giysileri çok eskiydi. Deliksiz ve yırtıksız giysisi olmayan öğrenci yok gibiydi. Dördüncü sınıf öğrencisi Rıdvan, ileride doktor olmak istediğini söyledi. Birinci sınıf öğrencisi Cansu ise, mutlaka liseye de gitmek istediğini söyledi. Oysa, okulun mezunlarından bugüne değin liseye devam eden bir kişi bile çıkmamış. Mahalleye gelince, evler derme çatma çoğunlukla.

Sokak araları çamurdan geçilmiyor. Ama gösterişli bir cami var. Öğrendiğimize göre, en kalabalık olduğu zaman bile camide beş kişi oluyormuş.

Dileriz, özveriyle çalışan öğretmenlerin çabası boşa çıkmaz ve öğrenciler arasından liseye ve hatta üniversiteye gidenler olur.

Cuma günü olması nedeniyle, ders bitişinde okulun bayrak törenine de katıldık.

Sonra ilkin öğrenciler ayrıldı. Öğretmenlerle vedalaştık. Onlar da bir Cuma öğle sonrasını dinlenerek geçirmek yerine, okula malzeme almak üzere hep birlikte şehre inceklerini söylediler.

Okulu arkamızda bırakıp arabayla giderken, sollu sağlı yol kıyısından köyün içlerine doğru yürüyen öğrenciler ışıltılı gözleriyle bize bakıp el sallıyorlardı.

Bir yanda yoksulluk ve umut yan yana. Öte yanda ise "dağlarına bahar gelmiş memleketimin."

"Dağlarına bahar gelmiş memleketimin"

Dün bir arkadaşla Buca'nın Kaynaklar beldesine bağlı Yıldız Mahallesi'ndeki Zeki Püskülcü İlköğretim Okulu'na sürpriz bir ziyaret yaptık. Okulun öğretmenleri tanıdık. Öğretmen Hüseyin Tural hem yüksek lisanstan öğrencimiz, hem de arkadaşımız. Müdür Arif Çınar da arkadaşımız. Amacımız hem